

ne er gået til bøvl, og rigtig mange af dem har oven i købet måttet tage til takke med, at de ikke har fået nogen som helst valgmuligheder. Derfor har vi flere gange i løbet af processen spurgt Venstre, om det ikke var en idé at lave frit valg over kommunegrænsen, så de borgere, som ikke har mulighed for at vælge mellem en privat og en offentlig leverandør, dog i det mindste kunne vælge mellem flere offentlige leverandører. Men det ville Venstre ikke være med til.

Jeg kunne jo konkludere på samme måde, som hr. Oppfeldt gjorde før: Når Venstre ikke kan lide den socialdemokratiske udgave af frit valg, kan Venstre ikke lide frit valg. Men så langt vil jeg ikke synke i argumentationen, og jeg synes heller ikke, der er nogen grund til at gentage hele førstebehandlingen, blot fordi hr. Oppfeldt åbenbart har sovet i timen.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg må bare konstatere på vegne af Venstre, at det er yderst tvivlsomt, om Socialdemokratiet ønsker at opretholde det frie valg på området, for det, Socialdemokratiet henviser til som bureaukratisk bøvl, er jo en række godkendelsesordninger for de private virksomheder, som Socialdemokratiet selv oprindeligt var interesseret i skulle godkendes efter en ganske særlig procedure. Nu argumenterer Socialdemokratiet med, at disse godkendelsesordninger har været meget bureaukratiske, og så prøver vi at forenkle dem noget, men det vil Socialdemokratiet ikke stemme for.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er altså en meget mærkelig måde at diskutere på. Hr. Oppfeldt får det til at fremstå, som om lovforslaget kun har ét formål, men hr. Oppfeldt ved udmærket, at som sædvanlig har regeringen puttet flere ting sammen i det samme lovforslag.

Men for at gøre diskussionen kort og præcis: Vi er ikke imod det frie valg, næh, vi vil tværtimod gøre det reelt. Men Venstre har altså afstået fra at gå i diskussion med os om at give et reelt frit valg over kommunegrænsen, så de borgere, som i dag ikke har noget at vælge imellem, rent faktisk får noget at vælge imellem, og det kan vi kun beklage. Men man skal ikke beskyldes os for at være imod det frie valg.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan forstå på fru Sandy Brinck, at Socialdemokratiet har fortrudt, at de stemte imod loven om frit valg af hjemmehjælp, og jeg vil gerne spørge fru Sandy Brinck, om Socialdemokratiet også er imod, at kommunerne nu skal lave kvalitetsstandarder på hjemmehjælpen og beskrive, hvordan serviceniveauet er, så det bliver synligt, klart og gennemskueligt for borgerne, hvad det egentlig er for en hjemmehjælp, de kan forvente, og man får afstemt borgernes forventninger til, hvad det kommunale serviceniveau kan levere.

Er Socialdemokratiet imod, at kommunerne skal beskrive, hvad hjemmehjælpen går ud på? Og er Socialdemokratiet imod, at det skal være synligt og gennemskueligt for borgerne, hvad det er for en service, der leveres på området?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kan forstå, at man godt kan tage korte bemærkninger, selv om jeg overhovedet ikke er ordfører på lovforslaget, men fred være med det.

Kl. 10.10

Fru Eva Kjer Hansens sidste indlæg viser tydeligt, hvor megen forvirring der er opstået i Venstres hoveder, for vi har ikke fortrudt, at vi stemte imod loven; næh, vi har fortrudt, at vi stemte *for* den. Vi stemte for fritvalgsloven første gang, men så så vi, hvor meget bureaukrati den har medført, og hvor mange visitatorer og administratore, og hvad ved jeg, der er ansat for den halve milliard, som skulle være en ældrepakke, men blev en bureaukratipakke. Det er det, vi har fortrudt at vi stemte for, det er sådan, det forholder sig. Jeg holder lige en pause for at være helt sikker på, at den gik ind.

Så spørger fru Eva Kjer Hansen, om vi er imod, at ældre skal vide, hvad de kan få: Nej, det er vi ikke. Men som Venstre også godt ved, fordi vi rent faktisk har fremsat et beslutningsforslag, som er blevet behandlet her i Folketings-salen, synes vi, det har taget overhånd. Vi synes, der er bruges alt for megen tid og alt for mange kræfter på at skrive og skrive og skrive i stedet for at have tillid til, at personalet og borgeren rent faktisk godt kan finde ud af, hvad det er, der skal foregå i borgerens eget hjem.

Det er ret vigtigt at huske på, at vi jo har at gøre med borgere, som er fuldt ud myndige. Bare fordi man er gammel, er man jo ikke umyndiggjort, og derfor synes vi, man i højere grad